

IETEIKUMI

KOMISIJAS IETEIKUMS

(2011. gada 27. oktobris)

par kultūras materiālu digitalizāciju, pieejamību tiešsaistē un digitālu saglabāšanu

(2011/711/ES)

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 292. pantu,

tā kā:

- (1) Saistībā ar stratēģiju “Eiropa 2020” izstrādātā Digitalizācijas programma Eiropai paredz optimizēt informācijas tehnoloģiju sniegtās priekšrocības ekonomiskās izaugsmes labā, jaunu darbavietu radīšanai un Eiropas iedzīvotāju dzīves kvalitātes uzlabošanai. Viens no galvenajiem Digitalizācijas programmā ietvertajiem jautājumiem ir Eiropas kultūras mantojuma – iespieddarbu (grāmatu, žurnālu, laikrakstu), fotogrāfiju, muzeju priekšmetu, arhīvu dokumentu, skaņas ierakstu un audiovizuālo materiālu, kā arī pieminekļu un arheoloģisko vietu (turpmāk – “kultūras materiālu”) – digitalizācija un saglabāšana.
- (2) ES stratēģija digitalizācijas un saglabāšanas jomā ir izstrādāta, pamatojoties uz pēdējos gados paveikto darbu saistībā ar digitālo bibliotēku iniciatīvu. ES darbību šajā jomā, tostarp Eiropas digitālās bibliotēkas, arhīva un muzeja *Europeana* izveidi, ir atbalstījis Eiropas Parlaments un Padome – pēdējie pieņemtie dokumenti ir Eiropas Parlamenta 2010. gada 5. maija rezolūcija un Padomes 2010. gada 10. maija secinājumi. Padome 2010. gada 18. un 19. novembra sanāksmē sagatavotajā Kultūras darba plānā 2011.–2014. gadam ir uzsvērusi vajadzību digitalizācijas jomā rīkoties saskaņoti.
- (3) Komisija 2006. gada 28. augustā nāca klajā ar ieteikumu dalībvalstīm, mudinot tās ar interneta palīdzību optimizēt Eiropas kultūras mantojuma ekonomisko un kultūras potenciālu. Par šī ieteikuma īstenošanu 2008. un 2010. gadā sagatavotie dalībvalstu ziņojumi liecina, ka ir panākts progress. Tomēr ne visās dalībvalstīs progress ir panākts vienmērīgi, turklāt dažādās ieteikuma jomās tas ir atšķirīgs.
- (4) Turklāt pēdējos gados situācija saistībā ar digitalizācijas centieniem un sadarbību Eiropas līmenī ir ievērojami mainījusies. Starp jaunākajiem pasākumiem minami tādi kā 2008. gada novembrī atklātais portāls *Europeana*, 2011. gada 10. janvārī publicētais ziņojums “Jaunā renesanse”, ko sagatavojusi Pārdomu grupa (*Comité des Sages*) jautājumā par Eiropas kultūras mantojuma pieejamību tiešsaistē, kā arī Komisijas 2011. gada 24. maija priekšlikums direktīvai par nenosakāmu autoru darbiem.
- (5) Tādējādi dalībvalstīm būtu ieteicams veikt atjauninātus pasākumus saistībā ar kultūras mantojuma digitalizāciju, pieejamību tiešsaistē un digitālu saglabāšanu. Šādā kontekstā vairāk būtu jāmudina digitalizēt bibliotēkās, arhīvos un muzejos pieejamos materiālus, lai nodrošinātu, ka kultūras un radošā satura jomā Eiropa saglabā savu līderpozīciju starptautiskā līmenī un iespējami efektīvāk izmanto bagātīgo kultūras materiālu. Pārdomu grupa (*Comité des Sages*) jautājumā par Eiropas kultūras mantojuma pieejamību tiešsaistē ir uzsvērusi, ka Eiropai jārīkojas nekavējoties, lai varētu gūt labumu no digitalizācijas un digitālas saglabāšanas. Ja dalībvalstis nepalīdzinās ieguldījumus šajā jomā, tad kultūras un ekonomiskie ieguvumi, ko sniegtu pāreja uz digitalizāciju, iespējams, tiks izmantoti citos kontinentos, nevis Eiropā.
- (6) Kultūras materiālu pieejamība tiešsaistē ļaus visas Eiropas iedzīvotājiem piekļūt šiem materiāliem un izmantot tos izklaidei, mācībām vai darbam. Līdz ar to Eiropas dažādaus un daudzvalodīgais mantojums iegūs skaidru izteiksmi internetā, turklāt, digitalizējot savas vērtības, Eiropas kultūras iestādēm turpmāk būs vieglāk pildīt savu uzdevumu, nodrošinot piekļuvi mūsu mantojumam un to aizsargājot digitālā vidē.
- (7) Turklāt digitalizētus materiālus gan komerciālām, gan nekomerciālām vajadzībām var izmantot atkārtoti, piemēram, gatavojot mācību un izglītības saturu, dokumentālās filmas, tūrisma lietojumprogrammas, spēles, animācijas un projektesšanas rīkus, ja vien pilnībā ir ievērotas autortiesības un blakustiesības. Tas būs nozīmīgs ieguldījums radošajās nozarēs, kas nodrošina 3,3 % no

Eiropas Savienības IKP un 3 % no kopējā nodarbinātības līmeņa. Šajās nozarēs notiek pāreja uz digitalizāciju, kas maina tradicionālos modeļus, pārveido vērtību ķēdes un pieprasa izmantot jaunus uzņēmējdarbības modeļus. Kultūras resursu digitalizācija un plašāka pieejamība piedāvā milzīgas iespējas ekonomikas jomā, turklāt tas ir būtisks nosacījums Eiropas kultūras un radošo spēju turpmākai attīstībai, kā arī lielākam rūpniecības potenciālam šajā jomā.

- (8) Digitalizācijai ir būtiska nozīme, lai nodrošinātu plašāku piekļuvi kultūras materiāliem un izmantotu tos. Dalībvalstu saskaņota rīcība, digitalizējot savu kultūras mantojumu, ļautu atbilstīgāk atlasīt materiālus un izvairīties no šādu darbību pārklāšanās. Tā radītu arī drošāku vidi uzņēmumiem, kas veic ieguldījumus digitalizācijas tehnoloģijās. Šos mērķus būtu vieglāk īstenot, ja tiktu sagatavoti pārskati par esošajiem un plānotajiem digitalizācijas pasākumiem un noteikti kvantitatīvi mērķi.
- (9) Visa Eiropas kultūras mantojuma digitalizācijas izmaksas ir augstas, un tās nav iespējams nosegt tikai ar publisko finansējumu. Privātā sektora vai publiskā un privātā sektora partnerību sniegtais finansiālais atbalsts digitalizācijai var palīdzēt iesaistīt šajos digitalizācijas centienos privātas struktūras, un tas būtu jāsekmē arī turpmāk. Lai nodrošinātu taisnīgumu un līdzsvaru, šajās partnerībās būtu jāievēro vairāki galvenie principi. Jo īpaši ir jānosaka digitalizētu materiālu preferenciālās lietošanas laiks. Pārdomu grupa (*Comité des Sages*) jautājumā par Eiropas kultūras mantojuma pieejamību tiešsaistē ir norādījusi, ka maksimālais digitalizētu materiālu preferenciālās lietošanas laiks publiskā un privātā sektora partnerībās nedrīkstētu pārsniegt septiņus gadus.
- (10) Eiropas Savienības struktūrfondus var izmantot, lai līdzfinansētu digitalizācijas pasākumus tādos projektos, kas ietekmē reģionālo ekonomiku, un tas arī tiek darīts. Tomēr šāda prakse varētu būt plašāka un sistemātiskāka. Ja masveida digitalizācijas procesi kļūtu plašāki, arī to efektivitāte palielinātos. Tādēļ būtu jāveicina digitalizācijas jaudas efektīva izmantošana un, ja iespējams, digitalizācijas aprīkojuma kopīga izmantošana kultūras iestāžu un valstu starpā.
- (11) Tikai daļa no bibliotēkās, arhīvos un muzejos glabātajiem materiāliem ir neaizsargātie materiāli, t. i., atšķirībā no pārējiem materiāliem uz tiem neattiecas vai vairs neattiecas intelektuālā īpašuma tiesības. Tā kā intelektuālā īpašuma tiesības ir nozīmīgs instruments jaunrades stimulēšanai, Eiropas kultūras materiālus vajadzētu digitalizēt, padarīt pieejamus un saglabāt, pilnībā ievērojot autortiesības un blakustiesības.
- (12) Komisija 2011. gada 24. maijā iesniedza priekšlikumu direktīvai par nenosakāmu autoru darbiem. Lai šī direktīva pilnībā stātos spēkā, tā būtu steidzami jāpieņem un jāīsteno, tādējādi visā Eiropas Savienībā nodrošinot pilnībā saskaņotu pieeju jautājumā par nezināmu autoru darbiem. Attiecībā uz pārdošanā neesošu darbu liela mēroga digitalizāciju dalībvalstīs var būt vajadzīgs likumīgs pamatojums ieinteresēto personu brīvprātīgi izstrādātiem licencēšanas risinājumiem, ņemot vērā vajadzību nodrošināt pārrobežu ietekmi. Šādā kontekstā pieeja, pie kuras ieinteresētās personas nonāca Komisijas atbalstītā dialogā par pārdošanā neesošām grāmatām un zinātniskiem žurnāliem, pēc tam Briselē 2011. gada 20. septembrī parakstot Saprašanās memorandu, būtu uzskatāma par modeli, kas izmantojams turpmākos dialogos, lai sekmētu nolīgumus par iespējami vairāk pārdošanā neesošu materiālu digitalizāciju. Tiesību noskaidrošanas darījumu izmaksas var samazināt, ieviešot Eiropas līmenī sasaistītas tiesību informācijas datubāzes. Tāpēc, cieši sadarbojoties ar visām ieinteresētajām personām, būtu jācenšas ieviest šādus mehānismus.
- (13) Lai varētu izveidot plašu piekļuvi neaizsargātajam saturam un izmantot to, ir jānodrošina, ka neaizsargātais saturs pēc digitalizēšanas joprojām ir neaizsargāts. Neaizsargāto materiālu kopijās nevajadzētu izmantot uzkrītošas ūdenszīmes vai citus vizuālus aizsardzības pasākumus, ar kuriem apliecina īpašumtiesības vai izcelsmi.
- (14) Eiropas digitālā bibliotēka, arhīvs un muzejs *Europeana* tika atklāta 2008. gada 20. novembrī. *Europeana* platformas turpmāka izveide lielā mērā būs atkarīga no tā, kā dalībvalstīs un to kultūras iestādes papildinās šīs vietnes saturu un nodrošinās tās pieejamību iedzīvotājiem. Pasākumi šī mērķa sasniegšanai būtu jāatbalsta.
- (15) Patlaban portālā *Europeana* iespējams tieši piekļūt vairāk nekā 19 miljoniem digitalizētu objektu. Tikai 2 % no šiem objektiem ir skaņas ieraksti vai audiovizuālie materiāli. Lietotājiem šī tīmekļa vietne kļūtu interesantāka, ja izdotos paplašināt *Europeana* saturu, tostarp papildinot tādus materiālus, kas patlaban nav pieejami pietiekami lielā apjomā, tādēļ šāda papildināšana noteikti būtu jāsekmē. Vispārējais mērķis, kas paredz līdz 2015. gadam digitalizēt 30 miljonus objektu, atbilst *Europeana* stratēģiskajam plānam un ir solis pretī tam, lai līdz 2025. gadam digitalizētu visu Eiropas kultūras mantojumu. Visu

neizsargāto mākslas darbu (dalībvalstu izvēlēto un atlasīto ievērojamāko kultūras un vēsturisko darbu un objektu) pieejamība portālā *Europeana* bagātinās šis tīmekļa vietnes saturu, tādējādi apmierinot lietotāju vajadzības. Dalībvalstīs ieviesti noteikumi, kas nodrošina, ka visi par publiskā sektora līdzekļiem digitalizētie materiāli ir pieejami portālā *Europeana*, palīdzētu pilnveidot šo platformu un radītu skaidri noteiktu sistēmu, kurā kultūras iestādes varētu izplatīt saturu, un tādēļ šādi noteikumi būtu jāatbalsta.

(16) Digitālie materiāli ir jāpārvalda un jāuztur, jo citādi datnes var kļūt nesalasāmas, ja to uzglabāšanai izmantotais tehniskais nodrošinājums un programmatūra noveco, materiāli var pazust, ja laika gaitā uzglabāšanas ierīces sabojājas, turklāt tās var būt pārslogotas, ja jāapstrādā milzīgs apjoms jaunas un mainīgas informācijas. Par spīti progresam, kas digitālo materiālu saglabāšanas jomā panākts visā Eiropā, vairākās dalībvalstīs nav ieviesta skaidra un visaptveroša politika šajā jomā. Tas apdraud digitalizēto materiālu saglabāšanu, turklāt zudumā var iet arī digitālā formātā radīti materiāli (digitālie materiāli jau no paša sākuma). Efektīvu digitālās saglabāšanas līdzekļu izstrāde ir ļoti nozīmīga ne tikai kultūras iestādēs. Digitālās saglabāšanas jautājumi attiecas uz jebkuru privātu vai publisku organizāciju, kurai ir pienākums saglabāt digitālus materiālus vai kura vēlas to darīt.

(17) Digitālā saglabāšana rada finansiālas, organizatoriskas un tehniskas problēmas, turklāt reizēm jāatjaunina tiesību aktu noteikumi. Vairākas dalībvalstis ir noteikušas vai apsver iespēju noteikt digitālo materiālu veidotājiem juridisku pienākumu vienu vai vairākus savu materiālu eksemplārus iesniegt pilnvarotai depozītiestādei. Attiecībā uz obligātajiem eksemplāriem izmantojami efektīvi noteikumi un prakse var samazināt gan satura īpašnieku, gan depozītiestāžu administratīvo slogu, un tādēļ tā būtu ieteicama. Lai novērstu to, ka attiecībā uz digitālo materiālu deponēšanu pastāv virkne dažādu noteikumu, ir nepieciešama efektīva sadarbība starp dalībvalstīm un tā būtu jāveicina. Rasmošana ir jauna tehnoloģija, kuru izmanto, lai internetā vāktu materiālus ar mērķi tos saglabāt. Šajā nolūkā pilnvarotās iestādes aktīvi vāc materiālus, nevis gaida, kad tie tiks deponēti, tādējādi samazinot digitālo materiālu veidotāju administratīvo slogu, un tāpēc valsts tiesību aktos būtu jāparedz attiecīgi noteikumi.

(18) Attiecībā uz kinematogrāfiskajiem darbiem šis ieteikums vairākos aspektos papildina Parlamenta un Padomes 2005. gada 16. novembra lēmumu par filmu mantojumu un ar to saistīto industriālo darbību konkurētspēju⁽¹⁾,

AR ŠO IESAKA DALĪBVALSTĪM.

Digitalizācija: organizācija un finansēšana

1. Turpmāk pilnveidot grāmatu, žurnālu, laikrakstu, fotogrāfiju, muzeju priekšmetu, arhīvu dokumentu, skaņas ierakstu un audiovizuālo materiālu, kā arī pieminekļu un arheoloģisko vietu (turpmāk – “kultūras materiālu”) digitalizācijas plānošanu un uzraudzību,

a) atbilstoši vispārējiem mērķiem, kas izklāstīti 7. punktā, kultūras materiālu digitalizācijas jomā nosakot kvantitatīvus mērķus un norādot paredzamo pieaugumu digitalizēto materiālu apjomam, kas varētu veidot daļu no *Europeana* satura, un valsts iestāžu piešķirtos līdzekļus;

b) veidojot pārskatus par digitalizētiem kultūras materiāliem un sekmējot kopīgus centienus, lai sagatavotu Eiropas līmeņa pārskatu, kurā būtu iekļauti salīdzināmi skaitļi.

2. Sekmēt kultūras iestāžu un privātā sektora partnerības, lai radītu jaunus kultūras materiālu digitalizācijas finansēšanas veidus un stimulētu materiālu inovatīvu izmantošanu, vienlaikus nodrošinot, ka digitalizācijas jomā publiskā un privātā sektora partnerības ir taisnīgas un līdzsvarotas, kā arī atbilstošas pielikumā minētajiem nosacījumiem.

3. Ja iespējams, izmantot ES struktūrfondus, lai saistībā ar pārdomātas specializācijas vajadzībām izstrādātām reģionālām inovāciju stratēģijām līdzfinansētu digitalizācijas pasākumus.

4. Apsvērt iespējas, kā optimizēt digitalizācijas jaudas izmantojumu un panākt apjomradītus ietaupījumus, kas varētu nozīmēt kultūras iestāžu digitalizācijas centienu apvienošanu un pārrobežu sadarbību, kā arī digitalizācijas kompetences centru izveidi Eiropā.

Neizsargātā materiāla digitalizācija un pieejamība tiesaistē

5. Uzlabot piekļuvi digitalizētajam neizsargātajam kultūras materiālam un izmantot to,

a) nodrošinot, ka neizsargātais materiāls pēc digitalizēšanas joprojām ir neizsargāts;

⁽¹⁾ OV L 323, 9.12.2005., 57. lpp.

- b) sekmējot digitalizēta neaizsargātā materiāla iespējami plašāku pieejamību, kā arī šī materiāla atkalizmantošanu komerciālām vai nekomerciālām vajadzībām;
- c) veicot pasākumus, lai ierobežotu tādu uzkrītošu ūdenszīmju vai citu vizuālu aizsardzības pasākumu izmantošanu, kas samazina digitalizēta neaizsargātā materiāla izmantojamību.

Ar autortiesībām aizsargātā materiāla digitalizācija un pieejamība tiešsaistē

6. Uzlabot nosacījumus ar autortiesībām aizsargātā materiāla digitalizācijai un pieejamībai tiešsaistē,
 - a) pirms tam apspriežoties ar ieinteresētajām personām nolūkā sekmēt ātru īstenošanu, ātri un pareizi transponējot un īstenojot direktīvas par nenosakāmu autoru darbiem noteikumus, tiklīdz tā ir pieņemta, kā arī rūpīgi uzraugot direktīvas piemērošanu pēc tās pieņemšanas;
 - b) izstrādājot tiesiskā regulējuma noteikumus, lai pamatotu licencēšanas mehānismus, kurus noteikušas un apstiprinājušas ieinteresētās personas attiecībā uz liela mēroga digitalizāciju un komerciālajā aprītē neesošu darbu pārrobežu pieejamību;
 - c) sniedzot informāciju tiesību informācijas datubāzēs, kas sasaistītas Eiropas līmenī, piemēram, ARROW datubāzē, un veicinot to pieejamību.

Europeana

7. Dot ieguldījumu *Europeana* turpmākā izveidē,
 - a) mudinot kultūras iestādes, kā arī izdevējus un citus tiesību subjektus darīt digitalizētos materiālus pieejamus portālā *Europeana*, tādējādi palīdzot nodrošināt, ka līdz 2015. gadam šajā platformā būs iespējams tieši piekļūt 30 miljoniem objektu, tostarp diviem miljoniem skaņas ierakstu un audiovizuālu materiālu;
 - b) paredzot, ka publiskais finansējums turpmākiem digitalizācijas projektiem tiks piešķirts ar nosacījumu, ka digitalizētais materiāls būs pieejams portālā *Europeana*;
 - c) nodrošinot, ka līdz 2015. gadam portālā *Europeana* būs pieejami visi neaizsargātie mākslas darbi;

- d) izveidojot valstu agregatorus, kas saturu no dažādiem domēniem apkopo portālā *Europeana*, vai uzlabojot to darbību, kā arī sekmējot pārrobežu agregatorus konkrētās nozarēs vai konkrētās tēmās, kas var nodrošināt apjomradītus ietaupījumus;
- e) nodrošinot to kopīgo digitalizācijas standartu izmantošanu, ko definējis portāls *Europeana* sadarbībā ar kultūras iestādēm, lai panāktu digitalizēto materiālu savstarpēju izmantojamību Eiropas līmenī, kā arī pastāvīgu identifikatoru sistemātisku izmantošanu;
- f) nodrošinot plašu bezmaksas pieejamību esošajiem metadatiem (digitālo objektu aprakstiem), ko veidojušas kultūras iestādes, lai tos varētu izmantot atkārtoti tādās pakalpojumu vietnēs kā *Europeana* un inovatīvās lietojumprogrammās;
- g) izstrādājot komunikācijas plānu, lai sadarbībā ar kultūras iestādēm, kuras papildina šīs tīmekļa vietnes saturu, palielinātu sabiedrības informētību par *Europeana*, it īpaši skolās.

Digitālā saglabāšana

8. Stiprināt digitālā materiāla ilgtermiņa saglabāšanas jomā izstrādātās valsts stratēģijas, atjaunināt rīcības plānus par šo stratēģiju īstenošanu un savstarpēji apmainīties ar informāciju par stratēģijām un rīcības plāniem.
9. Paredzēt savos tiesību aktos skaidri un saprotami formulētu noteikumu, kas ļauj publiskā sektora iestādēm saglabāšanas nolūkā vairākas reizes pavairot un pārvietot digitālos kultūras materiālus, pilnībā ievērojot Eiropas Savienības un starptautiskos tiesību aktus par intelektuālā īpašuma tiesībām.
10. Veikt vajadzīgos pasākumus digitālā formātā radīto materiālu deponēšanai, lai nodrošinātu to saglabāšanu ilgtermiņā, un palielināt digitālā formātā radīto materiālu esošās deponēšanas kārtības efektivitāti,
 - a) nodrošinot, ka tiesību subjekti darbus iesniedz obligāto eksemplāru bibliotēkās, neveicot tehniskus aizsardzības pasākumus, vai to, ka šo bibliotēku rīcībā tie nodod līdzekļus, lai nodrošinātu, ka tehniskie aizsardzības pasākumi netraucē veikt saglabāšanai vajadzīgos pasākumus, pilnībā ievērojot Eiropas Savienības un starptautiskos tiesību aktus par intelektuālā īpašuma tiesībām;

- b) vajadzības gadījumā paredzot tiesību normu, kas ļautu obligāti deponējamus digitālos darbus no vienas obligāto eksemplāru bibliotēkas pārsūtīt uz citām obligāto eksemplāru bibliotēkām, kurām arī ir tiesības uz šādiem darbiem;
- c) ļaujot pilnvarotām iestādēm, pilnībā ievērojot Eiropas Savienības un starptautiskos tiesību aktus par intelektuālā īpašuma tiesībām, saglabāt tīmekļa saturu, izmantojot tehnoloģijas materiālu vākšanai internetā, piemēram, rasmošanu.
11. Izstrādājot politiku un procedūras digitālā formātā radīto materiālu deponēšanai, ņemt vērā attīstības tendences citās dalībvalstīs, lai novērstu lielas atšķirības deponēšanas kārtībā.

Ieteikuma īstenošanas uzraudzība

12. 24 mēnešu laikā pēc šā ieteikuma publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* un turpmāk ik pēc diviem gadiem informēt Komisiju par pasākumiem, kas veikti atbilstīgi šim ieteikumam.

Briselē, 2011. gada 27. oktobrī

*Komisijas vārdā –
priekšsēdētāja vietniece
Neelie KROES*

I PIELIKUMS

PUBLISKĀ UN PRIVĀTĀ SEKTORA PARTNERĪBA DIGITALIZĀCIJAS JOMĀ

Lai panāktu strauju progresu saistībā ar mūsu kultūras mantojuma digitalizāciju, publiskais finansējums digitalizācijas jomā jāpapildina ar privātiem ieguldījumiem. Tādēļ Komisija mudina kultūras materiāla digitalizācijas jomā īstenot publiskā un privātā sektora partnerības.

Komisija aicina dalībvalstis stimulēt šādas partnerības, kam jābūt atbilstīgām turpmāk minētajiem principiem.

1. Intelektuālā īpašuma tiesību ievērošana

Attiecībā uz kultūras iestāžu kolekciju digitalizāciju publiskā un privātā sektora partnerībās ir pilnībā jāievēro Eiropas Savienības un starptautiskie tiesību akti par intelektuālā īpašuma tiesībām.

2. Ekskluzivitātes nepieļaujamība

Nolīgumos par neaizsargātā materiāla digitalizāciju nav pieļaujama ekskluzivitāte, jo jebkuram citam privātā sektora partnerim jābūt iespējai digitalizēt to pašu materiālu ar līdzīgiem nosacījumiem.

Lai privātā sektora partneris varētu atgūt savus ieguldījumus, iespējams, būtu jāparedz preferenciālās lietošanas vai komercizmantošanas periods. Šim periodam jābūt ierobežotam laikā un iespējami īsākam, lai ievērotu principu, saskaņā ar ko neaizsargātajam materiālam pēc digitalizēšanas joprojām jābūt neaizsargātam. Preferenciālās lietošanas laiks nedrīkst pārsniegt septiņus gadus.

Attiecībā uz nolīgumiem pilnībā jāievēro ES konkurences noteikumi.

3. Procesa pārredzamība

Nolīgumi par kultūras iestāžu kolekciju digitalizāciju ir jāslēdz pēc tam, kad ir paziņoti rezultāti **atklātā konkursā**, kurā piedalījušies potenciālie privātā sektora partneri.

4. Nolīgumu pārredzamība

To nolīgumu saturs, kas starp kultūras iestādi un privātā sektora partneri noslēgti par kultūras kolekciju digitalizāciju, ir jāpublisko.

5. Pieejamība portālā *Europeana*

Publiskā un privātā sektora partnerības vienošanās jānoslēdz ar nosacījumu, ka digitalizētais materiāls būs pieejams portālā *Europeana*.

6. Galvenie kritēriji

Turpmāk uzskaitīti publiskā un privātā sektora partnerības priekšlikumu izvērtēšanas galvenie kritēriji:

- privātā sektora partnera plānotais kopējais ieguldījumu apjoms, ņemot vērā publiskā sektorā veicamos centienus,
- digitalizētā materiāla pieejamība plašai sabiedrībai, tostarp portālā *Europeana*. Partnerības modeļi, saskaņā ar kuriem galalietotājam digitalizētais materiāls ir pieejams bez maksas, jāveicina daudz vairāk nekā tie modeļi, kuros galalietotājam par piekļuvi materiālam jāmaksā,
- pārrobežu piekļuve. Partnerību nolīgumos jānodrošina visiem izmantojama pārrobežu piekļuve,
- privātā sektora partnera digitalizētā materiāla jebkura preferenciālās izmantošanas perioda ilgums. Šim periodam jābūt iespējami īsākam,
- plānotā digitalizācijas kvalitāte un to datņu kvalitāte, kuras tiks nosūtītas kultūras iestādēm. Privātajam partnerim jānodrošina kultūras iestādes ar tādas pašas kvalitātes digitalizētām datnēm kā tās, kuras tas izmanto pats,
- kultūras iestāžu iespējas izmantot digitalizētu materiālu nekomerciālām vajadzībām. Šim izmantojumam jābūt iespējami plašākam, un uz to nedrīkst attiecināt tehniskus vai līgumiskus ierobežojumus,
- digitalizācijas projekta īstenošanas laika grafiks.

II PIELIKUMS

ORIENTĒJOŠIE MĒRĶI – KATRAI DALĪBVALSTIJ OBLIGĀTI PAPILDINĀMAIS EUROPEANA SATURS

	Dalībvalsts objektu skaits portālā <i>Europeana</i> (*)	Orientējošais mērķis 2015 (**)
BELĢIJA	338 098	759 000
BULGĀRIJA	38 263	267 000
ČEHIJA	35 490	492 000
DĀNIJA	67 235	453 000
VĀCIJA	3 160 416	5 496 000
IGAUNIJA	68 943	90 000
ĪRIJA	950 554	1 236 000
GRIEĶIJA	211 532	618 000
SPĀNIJA	1 647 539	2 676 000
FRANCIJA	2 745 833	4 308 000
ITĀLIJA	1 946 040	3 705 000
KIPRA	53	45 000
LATVIJA	30 576	90 000
LIETUVA	8 824	129 000
LUKSEMBURGA	47 965	66 000
UNGĀRIJA	115 621	417 000
MALTA	56 233	73 000
NĪDERLANDE	1 208 713	1 571 000
AUSTRIJA	282 039	600 000
POLIJA	639 099	1 575 000
PORTUGĀLE	28 808	528 000
RUMĀNIJA	35 852	789 000
SLOVĒNIJA	244 652	318 000
SLOVĀKIJA	84 858	243 000
SOMIJA	795 810	1 035 000
ZVIEDRIJA	1 489 488	1 936 000
APVIENOTĀ KARALISTE	944 234	3 939 000

(*) 2011. gada oktobris. Citus objektus ir ievietojušas vairākas valstis, kas nav ES dalībvalstis (it īpaši Norvēģija un Šveice), vai arī tie ir saistīti ar ES mēroga projektiem un tādējādi nav saistīti ar kādu konkrētu dalībvalsti.

(**) Katrai dalībvalstij orientējošie mērķi ir noteikti, pamatojoties uz a) iedzīvotāju skaitu un b) IKP un ievērojot atbilstību vispārējam mērķim, kurš paredz līdz 2015. gadam portālā *Europeana* nodrošināt 30 miljonu digitalizētu objektu pieejamību. Tām dalībvalstīm, kas jau tagad ir sasniegušas vai gandrīz sasniegušas orientējošo mērķi, aprēķins ir balstīts uz patlaban portālā *Europeana* pieejamo šo valstu objektu skaitu, kam pieskaitīti 30 %. Visas dalībvalstis ir aicinātas pievērst uzmanību arī kvalitatīvajiem aspektiem, ņemot vērā, ka līdz 2015. gadam portālā *Europeana* jābūt pieejamiem visiem neaizsargātajiem mākslas darbiem.